

det i høj grad muligheden for, at Det Konservative Folkeparti vil medvirke til ændringer i barselorloven, og det skal man så at sige betale for?

Så savnede jeg måske svar på spørgsmålet: Vi har i øjeblikket relativt stort overskud på de offentlige finanser, skal vi have en endnu mere gunstig situation med overskud på de offentlige finanser, før De Konservative er villige til det? Det må være til at svare meget konkret på.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jo, men når man prioriterer, er det altså noget med, at de forskellige elementer tillægges forskellig værdi. Det er dét, der ligger i det. Det er ikke bare sådan en samlet masse, hvor alle de forskellige stænger vejer lige meget. Jeg kan sige fra Kristeligt Folkeparti, at vi vil prioritere børnefamilierne højest, for vi tror, det er en god investering i fremtiden, fordi det er godt for mennesker. Og det vil vi måske gøre, indtil man kan sige, at betalingsbalancen gik i nul med minus 1 pct. af bruttonationalproduktet. Sådan kunne man vel godt opsætte nogle forskellige kriterier, ikke sandt, når man skal til at prioritere, ellers er det jo ikke til at forholde sig til, hvis det hele har fuldstændig samme værdi.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Det her er barske løjer. Hr. Villy Søvnald kræver, at jeg skal angive præcise mål for ledighedens størrelse, hvis vi vil forholde os sådan og sådan til de her forslag, og jeg skal svare på, hvor stort overskuddet skal være, før vi kan gå ind i det her. Det er altså umuligt at svare præcist på de spørgsmål på så løst et grundlag, som vi diskuterer her i dag. Jeg vil tage udgangspunkt i, at det er en samlet helhedsvurdering af disse ting, som vi skal have foretaget, før vi kaster os ud i de her projekter. Det ville være overordentlig fornuftigt.

Så vil jeg sige til hr. Ole M. Nielsen: Ja, det er klart, at partierne kan prioritere lidt forskelligt. Der er hensyn til børn, hensyn til forældre, hensyn til økonomi, hensyn til arbejdskraft. Og jeg er fuldstændig opmærksom på, at Kristeligt Folkeparti prioriterer det med børnene og det med forældrene meget højt. Det gør vi også, men vi er nok mere tilbøjelige til end Kristeligt Folkeparti at prioritere det med økonomien og arbejdskraften.

Når vi sætter os til forhandlingsbordet – det gør vi jo nok inden så forfærdelig længe, når vi

har det her folketingsvalg overstået, og vi har en ny regering – så tror jeg sagtens, at vi ud fra disse forskellige prioriteringer kan finde frem til et fornuftigt samlet resultat, og det glæder jeg mig utrolig meget til.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Er der flere, der ønsker ordet? (Ophold). Nej, så går vi videre i ordførrækken.

Klaus Kjær (DF):

Dansk Folkeparti mener ligesom forslagsstillerne, at tiden er moden til at overveje en forlængelse af barselorloven, således at vi kommer på linje med de øvrige nordiske lande. Det har vi givet udtryk for ved flere lejligheder. Vi er enige i, at forældrene skal have mulighed for at være sammen med børnene i børnenes første leveår, hvor erfaringen har vist, at den ene eller den anden forælders samvær med barnet i den første tid har stor betydning for barnets videre udvikling. Om det skal ske på én gang, som beslutningsforslag nr. B 117 ligesom forudsætter, eller om der skal ske en gradvis udvidelse af barselorloven som anført i beslutningsforslag nr. B 152, er ikke afgørende for Dansk Folkeparti. Det afgørende må være, at man arbejder hen imod det endelige mål: at barselorloven udvides til 1 år.

Hvorledes orloven skal fordeles mellem fædre og mødre, er der ikke noget om i selve beslutningsforslagene, hverken B 117 eller B 152.

I B 152 forudsættes det dog i bemærkningerne, at der under en eller anden form skal sikres bedre mulighed for, at fædre kan tage del i barselorloven, men hvis der i bemærkningerne dermed menes, at den del af barselorloven, der ikke udnyttes af fædre, fragår den samlede orlov, således at denne ikke reelt bliver 1 år, er det ikke lige Dansk Folkepartis kop te.

Vi mener, at familien selv må bestemme, hvorledes de fordeler orloven indbyrdes. Der kan være så mange gode grunde til, at den ene eller den anden af forældrene ikke har mulighed for at udnytte barselorloven. Det kan f.eks. være familiens økonomi, der således ikke længere kan hænge sammen. Det kunne også være sådan, at faderen er selvstændig erhvervsdrivende eller har et arbejde, der gør det mere vanskeligt for ham end for moderen at udnytte sin del af barselorloven. Det ville efter Dansk Folkepartis opfattelse være fuldstændigt urimeligt, at orloven samlet set i sådanne tilfælde reelt bliver forkor-